

Earial - Het Tegenlicht Van Toen

(Muziek, arrangement, tekst: Steven van der Steen © 2011)

Ongeestelijking sluimert in z'n botten.
Nietsvermoedend leeft hij met de tijd.
Soms dan ben ik wel met hem verbonden,
maar ergens zijn we chemisch ongelijk.

Angstig voor de dingen die nog komen,
heeft hij moeite om zichzelf te zijn.
Gebed, z'n baan en koop-tv doen dromen;
je hebt jezelf vakkundig ondermijnd.

En ik denk dat ik het weet, maar je moet het zelf bekennen,
dat ik denk dat je vergeet, in de waas van het moment.
Je bent al jarenlang maatschappelijk behang.
Je moet het tegenlicht uitdoen.

"Heer, U weet het van me", klinkt het 's morgens.
Audiosignaal op weg naar Mars.
De essentie van jezelf heeft zich verborgen.
Iemand onderweg heeft zich verstoppt.

En ik denk dat ik het weet, maar je moet het zelf bekennen,
dat ik denk dat je vergeet, in de waas van het moment.
Je bent al jarenlang maatschappelijk behang.
Je moet het tegenlicht uitdoen.

Sinds ik je ken kan ik niet meer dan rouwen.
Ik had ook nooit gedacht dat jij het was.
En in plaats van op je te vertrouwen,
ga ik liever terug naar waar het veilig was.

En ik denk dat je het weet, maar je moet het zelf ontkennen,
dat ik denk dat je vergeet, in de haast en zo gewend.
Het is al jarenlang bij je ingebrand
Door het tegenlicht van toen.
